

Reč na otvaranju: **Vesna Petrović**
OLIVERA VUKOTIĆ – Izazovi akvarela
Likovni salon DK, 9 – 26. februar 2007.

Kada govorimo akvarelu, pre svega moramo reći da je reč o tehnici od koje je jedino crtež starija tehnika, čije tragove nalazimo u svim starim civilizacijama. Pomenućemo i prve akvarele slične danjašnjim, one sa Dalekog istoka, iz Kine, koji su rađeni na pirinčanom i svilenom papiru, delikatnim transparentnim bojama.

Kroz istoriju slikarstva mnogi umetnici nisu odoleli izazovu ove tehnike, tako da navedim možda samo neke od njih, na primer Direra, s kraja XV i početka XVI veka, koji se bavio botaničkim ilustracijama u svom prepoznatljivom, studijskom maniru.

Ono što je zaista ostavilo traga je rad engleskih pejzažista u XVIII i XIX veku, kao što su Konstejbl, Kotman i mnogi drugi, ali i nezaobilazni Turner koji čini pomak i napušta dotadašnja pravila u akvarelu. Naizgled haotičnim kapima, to jest mrljama boje, uspeva da magično dočara svetlosti i boje pejzaža. Od tada umetnici, pripadnici raznih pravaca koriste akvarel

kao medij, koji pruža nove mogućnosti i otkriva i neku drugu stranu njihovog stvaralaštva. Inače, reč je o tehnici koja se ne izučava na umetničkim akademijama, i samim tim je veći izazov kod umetnika. Mnogi kažu da je to najteža likovna disciplina, jer ne dozvoljava grešku. Ono što jednom bude aplicirano na papir, ostaje i nema popravke. To je fascinantna spoj iskustva, veštine i promišljanja, ali i namernih slučajnih efekata. Kako osmisliti akvarel, da bude razigran i da taj ritam između beline papira i poteza i boja bude adekvatan i da slika zadrži svežinu koja je tu neophodna, zaista je složen zadatak za svakog umetnika.

Na našim prostorima mnogi umetnici se bave ovim medijem, a ovde u Čačku se ne može govoriti o akvarelu a da se ne pomene Grujica Lazarević, koji je bio vrsni akvarelista. I kao što je on radio u klasičnom istočnjačkom maniru, umetnici koji večeras izlažu prikazuju drugačiji senzibilitet. Autor koncepta ove izložbe, istoričar umetnosti Olivera Vukotić, imala je to u vidu, kada se odlučila za ovaj izbor. Zbog toga je i naziv ove izložbe IZAZOVI AKVARELA, na koji su odgovorili, i to naravno ne samo za potrebe ove izložbe, jedan vajar, grafičar i slikari koji inače rade drugim izražajnim sredstvima, bilo da su u pitanju apstraktne ili slike inspirisane figuracijom ili prirodom. Kod svakog od ovih umetnika nešto je dominantno, upečatljivo i različito od ostalih.

Vladimir Vlajić, koji je inače grafičar, dozvoljava da ga akvarel

ponese u u drugačije sfere, u kolorit koji nije prisutan na njegovim grafikama i predstavi nam se u ekspersivnim, asocijativnim pejzažima.

Nikola Vukosavljević, u svom vajarskom i ovom slikarskom radu ima zajedničko zadržavanje na formi, u ovom slučaju figurativnoj. On svoj akvarele gradi studiozno, slažući transparentne nanose vode i boje, do konačnog rezultata.

Svoj ekspresivni način izražavanja Goran Desančić, je uspeo da dosledno prenese sa svojih slika i upotrebi akvarel, sa svom snagom svog inače izraženog kolorita.

Pal Dečov, koristi motive iz prirode kao polaz za svoje slike, koje ponavljanjem transparentnih poteza, u gotovo geometriziranim oblicima, dovodi u savršen sklad sa belinom papira.

Božidar Plazinić na svojim slikama eksperimentiše i kombinuje boje na reljefnim površinama papira. Geometrijski oblici na njegovim slikama, veštim kombinovanjem likovnih elemenata gube strogost i hladnoću svojih oblika, dovodeći sliku do željenog umetničkog cilja.

Radislav Trkulja je i u akvarelima uvek prepoznatljiv, pre svega po temama koje ga zaokupljaju. U akvarelima snažnog kolorita i upečatljivog crteža, potpuno dosledno svom stvaralaštvu, predstavlja nam teme erotike i lova.

Uz pohvalu Oliveri Vukotić, koja je uložila napor da nam prikaže i na neki način ove radove suprotstavi jedne drugima, iskoristiću priliku da pozdravim autore koji prisutni i da im čestitam.